

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **Nejvyšší státní zástupce**, se sídlem Jezuitská 4, Brno, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo náměstí 91/5, Jihlava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2010, č. j. 13154-12/2010-ERU, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **FINE DECORATING a. s.**, se sídlem Modřická 486/34, Moravany, zast. Mgr. Romanem Klimusem, advokátem se sídlem Heršpická 813/5, Brno, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 6. 2016, č. j. 62 A 84/2013 - 282, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ze dne 21. 7. 2016,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností napadla osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatelka“) shora označený rozsudek Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného specifikované v záhlaví. Tímto správním rozhodnutím byla stěžovatelce udělena licence č. 111017612 na výrobu elektřiny na dobu 25 let s tím, že rozsah podnikání, technické podmínky a seznam provozoven je uveden v příloze k licenci.

[2] Stěžovatelka navrhla, aby její kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek. O jejím návrhu rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 13. 7. 2016, č. j. 9 As 155/2016 – 111, tak, že kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Důvodem bylo neunesení břemene tvrzení a důkazního břemene stěžovatelkou.

[3] Následně stěžovatelka podala v pořadí druhý návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Ten odůvodnila tím, že nepřiznáním odkladného účinku může dojít k jejímu zániku, jelikož výroba elektrické energie z obnovitelných zdrojů je její jedinou ekonomickou činností. Uvedla, že není schopna pokrýt výpadek příjmů, které vzniknou v okamžiku nepřiznání odkladného účinku z jiné ekonomické činnosti, a proto je pro ni zachování licence otázkou existenční. Posuzovaná licence opravňuje stěžovatelku k prodeji elektrické energie za dotovanou výkupní cenu ve výši 13 692,- Kč/kWh. Pokud by přišla o licenci, vztahovaly by se na ni výkupní ceny silové elektřiny, které se pohybují v rozmezí 0,4 až 0,8 Kč/kWh. V případě zrušení licence nebude schopna dostát svým závazkům a bude nucena vyhlásit úpadek.

[4] V návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatelka vyčíslila i předpokládanou újmu, která jí nepřiznáním odkladného účinku vznikne. Porovнала příjmy z prodeje elektrické energie z obnovitelných zdrojů s podporou a bez ní od nabytí právní moci napadeného rozsudku. Při tom zohlednila výrobu elektrické energie v FVE Jeníkov v posledních 5 letech, cenu za energii v případě poskytované dotace a průměrnou výkupní cenu silové elektřiny ve výši 0,6 Kč/kWh a průměrnou délku řízení o kasační stížnosti, která činí 6 – 7 měsíců. Za uvedených podmínek by jí vznikla újma převyšující 35 milionů korun.

[5] Závazky jí plynou především ze Smlouvy o úvěru ze dne 25. 7. 2014, na základě které jí byl poskytnut ze strany Raiffeisenbank úvěr ve výši 288 032 316,- Kč s roční úrokovou sazbou 3,5 %. Tento úvěr se zavázala splatit ve 48 čtvrtletních splátkách po 7 406 400,- Kč s tím, že termín nejbližší splátky je 30. 9. 2016. Současně čtvrtletně hradí v souladu se smlouvou o úvěru úrokový swap IRS ve výši cca 1 500 000,- Kč (poslední platba k 30. 6. 2016 činila 1 516 679,30,- Kč), který bude muset uhradit opět k 30. 9. 2016. Dále upozorňuje, že v případě nezaplacení výše uvedené splátky úvěru může banka jednorázově zesplatnit celý úvěr včetně úroků a využít uspokojení ze zajišťovacích prostředků, což má v plánu (dle informace ze dne 27. 7. 2016 poskytnuté bankou v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu). Stěžovatelka má i další závazky v nemalé výši, které ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku specifikovala a vyčíslila.

[6] V případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by nebyla schopna k 30. 9. 2016 zaplatit ani plánovanou splátku ve výši 7 406 400 Kč z titulu smlouvy o úvěru a úrokový swap ve výši cca 1 500 000,- Kč. Následné zesplatnění celého úvěru by vedlo k jejímu úpadku.

[7] Důvod pro přiznání odkladného účinku spatřuje i v tom, že v předchozím rozsudku (který byl ke kasační stížnosti žalobce zrušen Nejvyšším správním soudem rozsudkem ze dne 15. 12. 2015, č. j. 9 As 30/2015 - 70) krajský soud žalobu zamítl, což dle názoru stěžovatelky lze považovat za znak nejednoznačnosti.

[8] Z uvedených důvodů má za to, že vyčíslená újma se jeví jako nepoměrně větší, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Zároveň se domnívá, že přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Žalovaný má ve svém vyjádření za to, že by v daném případě mělo být přistoupeno k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a rovněž že stěžovatelka splňuje zákonné předpoklady pro jeho přiznání.

[10] Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[11] Dle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, při tom se přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s.: „*Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*“

pokračování

[12] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 24. 6. 2015, č. j. 2 As 103/2015 – 128 (publ. pod č. 3254/2015 Sb. NSS), shledal, že při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti podané osobou zúčastněnou na řízení proti rozhodnutí, kterým krajský soud rozhodl o žalobě podané nejvyšším státním zástupcem podle § 66 odst. 2 s. ř. s., je třeba vždy zkoumat, zda by výkon nebo jiné následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám, a to vše pak poměřovat s existencí důležitého veřejného zájmu. Rozšířený senát tak odmítl názor, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podané proti rozsudku krajského soudu, jímž bylo k žalobě nejvyššího státního zástupce, podané z důvodu závažného veřejného zájmu, zrušeno rozhodnutí správního orgánu, by se zpravidla ocitlo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, z něhož nejvyšší státní zástupce podal žalobu.

[13] Kasační soud tak v nynější věci jednak posoudil, zda stěžovatelka dostatečně tvrdila a prokázala, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku pro ni znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, a jednak posoudil, zda přiznání odkladného účinku nekoliduje s některým důležitým veřejným zájmem.

[14] Stěžovatelce se podařilo popsat a doložit, že výkonem nebo jinými právními následky rozsudku krajského soudu by utrpěla intenzivní újmu. Zrušení licence na základě napadeného rozsudku pro ni totiž může mít zásadní ekonomické dopady. Smlouvou o úvěru doložila, že si k financování výstavby fotovoltaické elektrárny vzala úvěr v celkové výši 288 032 316,- Kč. Potvrzením od banky doložila, že úvěr není dosud splacen, další splátka přesahující 7 milionů korun je spatná k 30. 9. 2016, a že pokud nebude splátka zaplacená, banka zesplatní celý dluh včetně úroků a nákladů s tím spojených. Z výkazu zisku a ztráty za rok 2014 vyplynulo, že dosáhla tržeb za prodej vlastních výrobků a služeb ve výši 58 435 000 Kč a její výsledek hospodaření před zdaněním činí 15 588 000 Kč. Rovněž soudu zaslala přehled vydaných faktur za výrobu elektrické energie, z něhož vyplývá, že se výnos z výroby elektrické energie v letech 2011 až 2015 pohyboval zhruba v rozmezí 60 - 70 milionů Kč. Dle tohoto přehledu se její tržby z výroby elektrické energie v letních měsících pravidelně pohybují v rozmezí 6 - 10 milionů Kč. Za popsaného stavu se soud ztotožnil s tím, že zrušení licence stěžovatelce znemožňuje pokračovat ve výrobě elektrické energie, která je hlavním zdrojem jejích příjmů, z nichž je hrazen úvěr, což může reálně způsobit její ekonomický zánik. Nadto stěžovatelka tvrdí a dokládá, že má další závazky v nemalé výši, které soud již vzhledem k výše uvedenému závěru pro nadbytečnost neposuzoval.

[15] Újma, která by stěžovatelce plynula z výkonu nebo jiných právních následků napadeného rozsudku krajského soudu, je nepoměrně větší než újma, která by mohla vzniknout jiným osobám v důsledku přiznání odkladného účinku.

[16] Finanční prostředky na podporu obnovitelných zdrojů elektřiny jsou získávány z příspěvku na podporu výroby obnovitelných zdrojů zahrnutého v ceně elektrické energie pro koncové spotřebitele a dále z dotací finančních prostředků vybraných na podporu těchto zdrojů plynoucích do státního rozpočtu (§ 28 zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů). Pokud jde o koncové odběratele, kteří hradí podporu výroby elektřiny

z obnovitelných zdrojů formou příspěvku provozovateli sítě, nelze s ohledem na mechanismus vyplácení této podpory očekávat, že by okamžitým výkonem napadeného rozsudku současně klesla koncovým odběratelům cena elektřiny o částku, která by stěžovatelce přestala být vyplácena. Avšak i pokud by k takovému poklesu došlo, újma jednotlivých odběratelů v podobě nepatrně vyšší ceny elektřiny by byla v porovnání s možnou likvidací stěžovatelky jako ekonomického subjektu relativně méně významná. Zásadním způsobem není dotčen ani provozovatel přenosové (distribuční) soustavy, neboť cena elektřiny, za kterou ji vykupuje od stěžovatelky, je spolu s výše uvedeným příspěvkem zahrnuta v ceně pro koncového spotřebitele. K tomu viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2015, č. j. 5 As 95/2015 - 82.

[17] Dotčení veřejného zájmu na tom, aby byla provozována jen taková fotovoltaická elektrárna, na kterou byla vydána platná licence, neshledal soud natolik závažné v porovnání s reálnou hrozbou zániku stěžovatelky za situace, kdy odkladný účinek je přiznán jen na omezenou dobu.

[18] Skutečnost, že v předchozím řízení krajský soud podanou žalobu zamítl, není zákonným důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. K tomuto důvodu tedy soud nepřihlížel.

[19] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že byly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatelky přiznal odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. srpna 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu